

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 522/2002 af 22. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 523/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 524/2002 af 22. marts 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1938/2001, (EF) nr. 1939/2001 og (EF) nr. 1940/2001 om åbning af løbende licitationer med henblik på at sælge ris, som det spanske, det græske og det italienske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder	5
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 525/2002 af 22. marts 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 174/1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 526/2002 af 22. marts 2002 om udstedelse af eksportlicenser for vin	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 527/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien	10
	Kommissionens forordning (EF) nr. 528/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i den aftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 529/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter for perioden 1. april til 30. juni 2002	14

Kommissionens forordning (EF) nr. 530/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse produkter inden for svinekødssektoren i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 531/2002 af 22. marts 2002 om bud for udførelse af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 532/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 533/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation	20
Kommissionens forordning (EF) nr. 534/2002 af 22. marts 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation	21
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 535/2002 af 21. marts 2002 om ændring af bilag C til Rådets direktiv 64/432/EØF og om ændring af beslutning 2000/330/EF	22
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab	29
Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation	34
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter	35
II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Kommissionen	
2002/237/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 21. marts 2002 om ændring af beslutning 94/360/EF om mindre hyppig fysisk kontrol af sendinger af bestemte produkter, der skal indføres fra tredjelande, i henhold til Rådets direktiv 90/675/EØF⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1121)	40
Berigtigelser	
★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 472/2002 af 12. marts 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 466/2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler (EFT L 75 af 16.3.2002)	42

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 522/2002
af 22. marts 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	199,0	
	204	153,7	
	212	239,1	
	624	212,2	
	999	201,0	
0707 00 05	052	134,0	
	204	27,7	
	999	80,8	
0709 90 70	052	144,3	
	204	60,1	
	999	102,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,8	
	204	50,3	
	212	49,0	
	220	45,4	
	421	29,6	
	448	26,7	
	624	73,3	
	999	48,2	
0805 50 10	052	43,5	
	600	49,6	
	999	46,5	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	104,0	
	400	114,0	
	404	96,8	
	508	81,5	
	512	88,0	
	524	75,1	
	528	86,9	
	720	113,2	
	728	131,3	
	999	93,2	
	0808 20 50	388	75,3
		400	120,0
512		71,8	
528		72,4	
999		84,9	

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 523/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarerhjelpe⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.
- (2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarerhjelpe og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarerhjelpe, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjelpe fastsættes.

(3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.

(4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjelpe som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. marts 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	37,75
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	21,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	21,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	30,10
1102 20 10 9400	25,80
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	38,70
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 524/2002

af 22. marts 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1938/2001, (EF) nr. 1939/2001 og (EF) nr. 1940/2001 om åbning af løbende licitationer med henblik på at sælge ris, som det spanske, det græske og det italienske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽²⁾, særlig artikel 8, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Erfaringerne viser, at de forpligtelser, som de bydende påtager sig i forbindelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1938/2001⁽³⁾, (EF) nr. 1939/2001⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1940/2001⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 15/2002⁽⁶⁾, i praksis er for omkostningskrævende.
- (2) Foranstaltningen kan gøres mere effektiv, hvis det som et alternativ til den nuværende forpligtelse til at forarbejde den uafskallede ris til afskallet brudris fastsættes, at den uafskallede ris kan forarbejdes til sleben ris. De nye betingelser garanterer, at risen ikke anvendes til konsum, og giver risfabrikkerne mulighed for at deltage i licitationen.
- (3) Forordningen bør træde i kraft på dagen for offentliggørelsen, for at de vanskeligheder, som de bydende er stødt på, kan afhjælpes så hurtigt som muligt. Som følge af den forsinkede afsætning af den ris, der udbydes til salg, bør der fastsættes en senere dato for den sidste dellicitation.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1938/2001, (EF) nr. 1939/2001 og (EF) nr. 1940/2001 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
⁽³⁾ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 11.
⁽⁴⁾ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 15.
⁽⁵⁾ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 19.
⁽⁶⁾ EFT L 4 af 8.1.2002, s. 3.

1) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. De bydende forpligter sig til:

a) — hvis de bydende er foderstoffabrikanter:

senest tre måneder efter tilslagsdatoen at have anvendt den ris, som de har fået tilslag for, i foderet, bortset fra tilfælde af force majeure, og omgående og under myndighedernes kontrol at foretage de behandlinger, der er fastsat i bilag II, på et sted aftalt med samme myndigheder for at sikre kontrollen med risens anvendelse og sporingen af produkterne

— hvis de bydende er risfabrikker:

senest to måneder efter tilslagsdatoen at foretage de behandlinger, der er fastsat i bilag III, af den ris, som de har fået tilslag for, og at blande produktet i foder inden fire måneder efter tilslagsdatoen, bortset fra tilfælde af force majeure

b) at afholde omkostningerne ved den forarbejdning, der er omhandlet i bilag II og III

c) at føre et lagerregnskab, der gør det muligt at kontrollere, om forpligtelserne er opfyldt.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Buddene er kun gyldige, hvis de ledsages af:

a) bevis for, at den bydende har stillet en sikkerhed på 15 EUR pr. ton

b) bevis for, at den bydende er foderstoffabrikant eller risfabrikant

c) et skriftligt tilsagn fra den bydende om at stille en sikkerhed på et beløb svarende til forskellen mellem den interventionspris for den uafskallede ris, der var gældende den dag, budet blev afgivet, forhøjet med 15 EUR, og den tilbudte pris pr. ton ris, senest to dage efter datoen for modtagelsen af tilslaget.«

3) Artikel 5, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til efterfølgende dellicitationer udløber hver onsdag kl. 12 (Bruxelles-tid), undtagen onsdag den 27. marts og 8. maj 2002.

3. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 29. maj 2002 kl. 12 (Bruxelles-tid).«

4) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), frigives i forhold til de anvendte mængder, men kun hvis interventionsorganet har foretaget den kontrol, der er nødvendig for at sikre, at produktet anvendes efter bestemmelserne i denne forordning.

Sikkerhedsstillelsen frigives dog fuldt ud, hvis der fremlægges bevis for, at risen er blevet behandlet som fastsat i:

- bilag II, og at mindst 95 % af de fremkomne fine brudris og/eller knuste korn er blandet i
- bilag III, og at mindst 95 % af den fremstillede slebne ris er blandet i foderblandinger.«

5) I bilag II affattes overskriften således:

»Behandlinger som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a), første led«

6) Som bilag III indsættes:

»BILAG III

Behandlinger som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a), andet led

Ved overtagelsen skal risen underkastes følgende behandlinger:

1) Den uafskallede ris skal behandles således, at der fremstilles sleben ris svarende til mindst 70 vægtprocent uafskallet ris.

Den slebne ris, der fremstilles,

- indeholder den samme procentdel hele kerner som den repræsentative prøve, der blev udtaget, da risen blev overtaget
- har de samme kendetegn og er af samme sort som den ris, der blev overtaget.

2) Det produkt, der fremstilles ved forarbejdningen, skal mærkes med farven »patent blue V E131« eller »Green S (lissamingrøn) E142«, således at det kan identificeres.«

7) Bilag III og IV bliver bilag IV og V.

Artikel 2

Bilag I til forordning (EF) nr. 1940/2001 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den dellicitation, hvor fristen for indgivelse af bud udløber den 3. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

(tons)	
Oplagringssted	Mængde
Formigliana (Vercelli)	671,630
Casalvolone (Novara)	395,410
Villa Poma (Mantova)	527,660
Racconigi (Cuneo)	2 003,840
Pontelangorino (Ferrara)	9 098,844
Casaleto Vaprio (Cremona)	6 054,900
Novara	419,880
La Spezia	629,230
Cambiano (Torino)	2 252,637
Sannazzaro (Pavia)	1 462,150
Camisano Vicentino (Vicenza)	11 172,545
Mede (Pavia)	426,350
Moncrivello (Vercelli)	2 274,650
Castellazzo Bormida (Alessandria)	391,970
Mandrogne (Alessandria)	537,260
Fossano (Cuneo)	1 034,580
I alt	39 353,536*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 525/2002

af 22. marts 2002

om fravigelse af forordning (EF) nr. 174/1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutter for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 30, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 20a i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 156/2002⁽⁴⁾, er der fastsat bestemmelser for forvaltningen af kontingentet for mælkepulver, der skal udføres til Den Dominikanske Republik i henhold til det aftalememorandum, som blev indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Dominikanske Republik og godkendt ved Rådets afgørelse 98/486/EF⁽⁵⁾. På grund af vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af nævnte memorandum, som vil kunne gøre det nødvendigt at ændre den nuværende ordning, bør perioden for indgi-

velsen af ansøgninger vedrørende kontingentet for perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003 udskydes.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 20a, stk. 7, i forordning (EF) nr. 174/1999 indgives licensansøgningerne vedrørende kontingentet for perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003 i perioden fra 1. til 10. maj 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 25 af 29.1.2002, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 218 af 6.8.1998, s. 45.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 526/2002
af 22. marts 2002
om udstedelse af eksportlicenser for vin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2001 af 24. april 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 885/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 7 og artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 63, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽³⁾ er ydelsen af eksportrestitutioner for vin blevet begrænset til de mængder og udgiftsbeløb, der er fastsat i aftalen om landbrug, som blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.
- (2) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 883/2001 er det fastsat, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe særforanstaltninger for at hindre en overskridelse af den mængde eller det budget, der er fastsat i aftalen.
- (3) Ifølge de oplysninger om eksportlicensansøgninger, som Kommissionen råder over pr. 20. marts 2002, er der fare for en overskridelse af de mængder, der stadig er til rådighed indtil den 30. april 2002 for bestemmelseszone 1) Afrika og 3) Østeuropa, jf. artikel 9, stk. 5, i forord-

ning (EF) nr. 883/2001, hvis der ikke indføres restriktioner for udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen. Der bør derfor anvendes en fast procentsats for antagelse af de ansøgninger, der indgives mellem den 16. og den 19. marts 2002, og udstedelsen af licenser og indgivelsen af ansøgninger for disse zoner bør suspenderes indtil den 1. maj 2002 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen for vin, der indgives ansøgning om mellem den 16. og den 19. marts 2002 i henhold til forordning (EF) nr. 883/2001, udstedes for 57,09 % af de mængder, der er ansøgt om for zone 1) Afrika, og for 8,48 % af de mængder, der er ansøgt om for zone 3) Østeuropa.

2. Udstedelsen af de eksportlicenser som omhandlet i stk. 1, der indgives ansøgning om fra den 20. marts 2002, og indgivelsen fra den 23. marts 2002 af ansøgninger om eksportlicenser suspenderes for vin for zone 1) Afrika og 3) Østeuropa indtil den 1. maj 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 54.

⁽³⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 527/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/97 af 29. september 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1727/2000, (EF) nr. 2290/2000, (EF) nr. 2433/2000, (EF) nr. 2434/2000, (EF) nr. 2435/2000 og (EF) nr. 2851/2000, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2698/93 og (EF) nr. 1590/94 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2002, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.

- (2) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2002, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1898/97, imødekommes som anført i bilaget.
2. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 267 af 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 13.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2002
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 528/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i den aftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 571/97 af 26. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af en ordning, der er fastsat i den interimsaftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2002, vedrører mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.
- (2) Den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes.

- (3) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2002, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 571/97, imødekommes som anført i bilag I.
2. For perioden 1. juli til 30. september 2002 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 571/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.
3. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 85 af 27.3.1997, s. 56.⁽²⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 13.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2002
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. juli til 30. september 2002
23	284,4
24	98,3
25	93,9
26	612,6

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 529/2002**af 22. marts 2002****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter for perioden 1. april til 30. juni 2002**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/95 af 28. juni 1995 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2002, vedrører mængder, der er mindre end de

disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2002, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1486/95, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 13.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2002
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 530/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i marts 2002 om importlicenser for visse produkter inden for svinekødssektoren i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2002, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.
- (2) Den disponible mængde i den følgende periode bør bestemmes.

- (3) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2002, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1432/94, imødekommes som anført i bilag I.
2. For perioden 1. juli til 30. september 2002 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1432/94 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.
3. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 156 af 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 13.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2002
1	100,00

BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. juli til 30. september 2002
1	5 154

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 531/2002

af 22. marts 2002

om bud for udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. marts 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 532/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2008/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. marts 2002, til 193,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 533/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2009/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. marts 2002, til 203,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 534/2002

af 22. marts 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under til visse tredjelands fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. marts 2002, til 307,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 535/2002

af 21. marts 2002

om ændring af bilag C til Rådets direktiv 64/432/EØF og om ændring af beslutning 2000/330/EF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/298/EF⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 11. oktober 1999 vedtog Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel en rapport⁽³⁾ om ændring af de tekniske bilag til direktiv 64/432/EØF for at tage hensyn til den videnskabelige udvikling med hensyn til tuberkulose, brucellose og enzootisk kvægleukose.
- (2) Ifølge ovennævnte rapport bør brucellosestest udføres i henhold til Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 3. udgave, 1996, fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE).
- (3) I august 2001 offentliggjorde OIE 4. udgave, 2000, af denne manual, som indeholder ændringer af beskrivelsen af brucellosestest.
- (4) Det er derfor nødvendigt at ændre bilag C til direktiv 64/432/EØF for at fastlægge testprocedurer, der skal gælde i forbindelse med kontrol og handel inden for EF, og som så vidt muligt afspejler OIE-standarderne, men som også er baseret på råd fra den videnskabelige komité og medlemsstaternes nationale referencelaboratorier, der samarbejder inden for Den Europæiske Unions netværk af nationale referencelaboratorier for brucellose.

- (5) Kommissionens beslutning 2000/330/EF af 18. april 2000 om godkendelse af test til påvisning af antistoffer mod kvægbrucellose som led i Rådets direktiv 64/432/EØF⁽⁴⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag C til direktiv 64/432/EØF affattes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

I beslutning 2000/330/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Komplementbindingstest, brucella-stødpudeantigentest og ELISA-test, som udføres i henhold til bilag C til direktiv 64/432/EØF, godkendes med henblik på udstedelse af certifikat.«

- 2) Bilaget udgår.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT L 102 af 12.4.2001, s. 63.

⁽³⁾ SANCO/B3/R10/1999.

⁽⁴⁾ EFT L 114 af 13.5.2000, s. 37.

BILAG

»BILAG C

BRUCELLOSE

1. IDENTIFIKATION AF AGENS

Påvises der organismer med brucella morfologi i abortmateriale, vaginalflåd eller mælk ved hjælp af modificeret syrefast eller immunspezifisk farvning, er der stor sandsynlighed for, at der er tale om brucellose, især hvis diagnosen støttes af serologiske test.

Efter isolation bør art og biovar identificeres ved hjælp af faglysis og/eller oxidative stofskifteundersøgelser, dyrkningskriterier og biokemiske og serologiske kriterier.

De anvendte teknikker og medier, standardiseringen af dem og fortolkningen af resultaterne skal være i overensstemmelse med OIE's Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 4. udgave, 2000, kapitel 2.3.1 (kvægbrucellose), kapitel 2.4.2 (fåre- og gedebrucellose) og kapitel 2.6.2 (svinebrucellose).

2. IMMUNOLOGISKE TEST

2.1. Standarder

2.1.1. Der skal bruges *Brucella abortus* biovar 1 Weybridge-stamme nr. 99 eller USDA-stamme 1119-3 til fremstilling af alle antigener, der anvendes i Rose Bengal-test (RBT), serum-agglutinationstest (SAT), komplementbindingstest (CFT) og mælkeringstest (MRT).

2.1.2. Standardreferenceserum til RBT, SAT, CFT og MRT er OIE's internationale standardreferenceserum (OIEISS), der tidligere blev kaldt WHO's andet internationale anti-brucella abortus-serum (ISAbS).

2.1.3. Standardreferencesera for ELISA-test er:

- OIEISS
- det svagt positive OIE ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP}SS)
- det stærkt positive OIE ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP}SS)
- det negative OIE ELISA-standardserum (OIEELISA_NSS).

2.1.4. Ovennævnte standardsera kan fås hos Veterinary Laboratories Agency (VLA), Weybridge, Det Forenede Kongerige.

2.1.5. OIEISS, OIEELISA_{WP}SS, OIEELISA_{SP}SS og OIEELISA_NSS er internationale primære standarder, ud fra hvilke der skal etableres nationale sekundære referencestandarder («arbejdsstandarder») for hver test i de enkelte medlemsstater.

2.2. **Prøver med brug af enzymmærket antistof (ELISA-test) eller andre immunbindingsanalyser til påvisning af kvægbrucellose i serum eller mælk**2.2.1. *Materialer og reagenser*

Den teknik, der anvendes, og fortolkningen af resultaterne skal være godkendt efter principperne i kapitel 1.1.3 i OIE's Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 4. udgave, 2000, og bør mindst indbefatte laboratorieundersøgelser og diagnostiske undersøgelser.

2.2.2. *Teststandardisering*

2.2.2.1. Standardisering af testproceduren for individuelle serumprøver:

- a) En forfortynding af OIEISS i forholdet 1:150 ⁽¹⁾ eller en forfortynding af OIEELISA_{WP}SS i forholdet 1:2 eller en forfortynding af OIEELISA_{SP}SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumpulje) skal give en positiv reaktion.
- b) En forfortynding af OIEISS i forholdet 1:600 eller en forfortynding af OIEELISA_{WP}SS i forholdet 1:8 eller en forfortynding af OIEELISA_{SP}SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumpulje) skal give en negativ reaktion.

⁽¹⁾ Fortyndinger, der anvendes til at skabe flydende reagenser, udtrykkes i dette bilag som f.eks. 1:150, hvilket betyder en fortynding på 1 til 150.

- c) OIEELISA_NSS skal altid give en negativ reaktion.
- 2.2.2.2. Standardisering af testproceduren for puljede serumprøver:
- a) En forfortynding af OIEISS i forholdet 1:150 eller en forfortynding af OIEELISA_{wp}SS i forholdet 1:2 eller en forfortynding af OIEELISA_{sp}SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumpulje), der igen er fortyndet i negative sera med antallet af prøver, der indgår i puljen, skal give en positiv reaktion.
- b) OIEELISA_NSS skal altid give en negativ reaktion.
- c) Testen skal kunne bruges til at påvise infektion hos et enkelt dyr i den gruppe af dyr, som serumprøverne, der indgår i puljen, er taget fra.
- 2.2.2.3. Standardisering af testproceduren for puljede mælke- eller valleprøver:
- a) En forfortynding af OIEISS i forholdet 1:1 000 eller en forfortynding af OIEELISA_{wp}SS i forholdet 1:16 eller en forfortynding af OIEELISA_{sp}SS i forholdet 1:125 i et negativt serum (eller i en negativ serumpulje), der igen er fortyndet i forholdet 1:10 i negativ mælk, skal give en positiv reaktion.
- b) OIEELISA_NSS fortyndet i forholdet 1:10 i negativ mælk skal altid give en negativ reaktion.
- c) Testen skal kunne bruges til at påvise infektion hos et enkelt dyr i den gruppe af dyr, som mælke- eller valleprøverne, der indgår i puljen, er taget fra.
- 2.2.3. *Betingelser for anvendelse af ELISA-test til diagnosticering af kvægbrucellose*
- 2.2.3.1. Ved anvendelsen af ovennævnte kalibreringsbetingelser for ELISA'er på serumprøver skal ELISA-testen diagnostisk være mindst lige så sensitiv som RBT eller CFT, idet der tages hensyn til den epidemiologiske situation, som testen anvendes i.
- 2.2.3.2. Ved anvendelsen af ovennævnte kalibreringsbetingelser for ELISA på puljede mælkeprøver skal ELISA-testen diagnostisk være mindst lige så sensitiv som MRT, idet der ikke blot tages hensyn til den epidemiologiske situation, men også til de gennemsnitlige og forventede ekstremer af husdyrbrugssystemer.
- 2.2.3.3. Anvendes der ELISA'er med henblik på udstedelse af certifikat i henhold til artikel 6, stk. 1, eller med henblik på etablering og bevarelse af en besætningsstatus i henhold til bilag A, afsnit II, punkt 10, skal serumprøverne puljes på en sådan måde, at testresultaterne med sikkerhed kan henføres til det individuelle dyr i puljen. Eventuelle verifikationstest skal udføres på serumprøver fra individuelle dyr.
- 2.2.3.4. Der kan anvendes ELISA'er på en mælkeprøve taget fra mælk, der er indsamlet fra en bedrift med mindst 30 % lakterende malkekøer. Anvendes denne metode, skal der træffes foranstaltninger til at sikre, at de prøver, der er udtaget til undersøgelse, med sikkerhed kan henføres til de individuelle dyr, som mælken stammer fra. Eventuelle verifikationstest skal udføres på serumprøver fra individuelle dyr.
- 2.3. **Komplementbindingstest (CFT)**
- 2.3.1. Antigenet består af en bakterieopløsning i fenol-kogsaltopløsning (NaCl 0,85 % (m/v) med tilsætning af fenol 0,5 % (v/v)) eller i en veronalbufferopløsning. Antigenerne kan leveres i koncentreret stand, såfremt den fortyndingsfaktor, som skal anvendes, er angivet på flaskens etiket. Antigenet opbevares ved 4 °C og ikke i frosset stand.
- 2.3.2. Sera skal inaktiveres på følgende måde:
- kvægserum: 56 til 60 °C i 30 til 50 minutter
 - svineserum: 60 °C i 30 til 50 minutter.
- 2.3.3. For at opnå en sand testreaktion skal der anvendes en komplementdosis, der ligger over det nødvendige minimum for en total hæmolyse.
- 2.3.4. Ved gennemførelse af komplementbindingstesten foretages hver gang følgende kontrol:
- a) kontrol af serumets antikomplementære virkning
- b) kontrol af antigenet
- c) kontrol af de sensibiliserede røde blodlegemer
- d) kontrol af komplementet
- e) kontrol af sensitiviteten ved reaktionens begyndelse ved hjælp af et positivt serum
- f) kontrol af reaktionens specificitet ved hjælp af et negativt serum.

2.3.5. Beregning af resultater

OIEISS indeholder 1 000 internationale CFT-enheder (ICFTU) pr. ml. Hvis OIEISS testes efter en given metode, angives resultatet som en titer (T_{OIEISS}). Testresultatet for testserum angivet som titer ($T_{\text{TESTSERUM}}$) skal udtrykkes i ICFTU pr. ml. Til omregning af en titer til ICFTU kan den faktor (F), der kræves for at omregne titeren for et ukendt testserum ($T_{\text{TESTSERUM}}$), der er testet efter denne metode, til ICFTU, findes ved hjælp af formlen:

$$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$

og indholdet af internationale CFT-enheder pr. ml testserum ($\text{ICFTU}_{\text{TESTSERUM}}$) kan findes ved hjælp af formlen:

$$\text{ICFTU}_{\text{TESTSERUM}} = F \times T_{\text{TESTSERUM}}$$

2.3.6. Fortolkning af resultater

Et serum, der indeholder 20 ICFTU pr. ml eller derover, betragtes som positivt.

2.4. Mælkeringstest (MRT)

2.4.1. Antigenet består af en bakterieopløsning i fenol-kogsaltopløsning (NaCl 0,85 % (m/v) med tilsætning af fenol 0,5 % (v/v)) farvet med hæmatoxylin. Antigenet opbevares ved 4 °C og ikke i frossen stand.

2.4.2. Antigensensitiviteten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en sådan måde, at antigenet giver en positiv reaktion med en fortynding af OIEISS i forholdet 1:500 i negativ mælk og en negativ reaktion med en fortynding i forholdet 1:1 000

2.4.3. Ringtesten skal udføres på prøver, der er repræsentative for indholdet i hver transportspand eller samletank fra bedriften.

2.4.4. Mælkeprøverne må ikke have været frosset, opvarmet eller være blevet rystet kraftigt.

2.4.5. Reaktionen udføres efter en af følgende metoder:

- på en mindst 25 mm høj mælkesøjle og en mælkemængde på 1 ml, som er tilsat 0,03 eller 0,05 ml af et af de standardiserede, farvede antigener
- på en mindst 25 mm høj mælkesøjle og en mælkemængde på 2 ml, som er tilsat 0,05 ml af et af de standardiserede, farvede antigener
- på en mælkemængde på 8 ml, som er tilsat 0,08 ml af et af de standardiserede, farvede antigener.

2.4.6 Blandingen af mælk og antigen skal henstå ved 37 °C i 60 minutter sammen med positive og negative arbejdsstandarder. Henstår blandingen i yderligere 16 til 24 timer ved 4 °C, øges testens sensitivitet.

2.4.7. Fortolkning af resultater

a) negativ reaktion: mælken farvet, fløden farveløs

b) positiv reaktion:

- mælk og fløde farvet på samme måde, eller
- mælken farveløs og fløden farvet.

2.5. Rose Bengal-test (RBT)

2.5.1. Antigenet består af en bakterieopløsning i »buffered« brucella-antigenfortynder med en pH på $3,65 \pm 0,05$ farvet med Rose Bengal-farvestof. Antigenet skal leveres brugsklart og skal opbevares ved 4 °C og ikke i frossen stand.

2.5.2. Antigenet tilberedes uden hensyntagen til cellekoncentrationen, men dets sensitivitet skal standardiseres i forhold til OIEISS på en sådan måde, at antigenet giver en positiv reaktion med en serumfortynding i forholdet 1:45 og en negativ reaktion med en fortynding i forholdet 1:55.

2.5.3. RBT udføres således:

- a) Serum (20-30 μ l) blandes med en tilsvarende mængde antigen på en hvid eller emaljeret plade, så der dannes en flade med en diameter på ca. 2 cm. Blandingen vippes blidt i 4 minutter ved stuetemperatur og aflæses derefter i god belysning for agglutination.
- b) Der kan anvendes en automatiseret metode, men den skal være mindst lige så sensitiv og nøjagtig som den manuelle metode.

2.5.4. Fortolkning af resultater

Enhver synlig reaktion betragtes som positiv, medmindre kanterne er stærkt udtørrede.

Der skal medtages positive og negative arbejdsstandarder i hver testrække.

2.6. Serum-agglutinationstest (SAT)

2.6.1. Antigenet består af en bakterieopløsning i fenol-kogsaltopløsning (NaCl 0,85 % (m/v) med tilsætning af fenol 0,5 % (v/v)). Der må ikke anvendes formaldehyd.

Antigenerne kan leveres i koncentreret stand, såfremt den fortyndingsfaktor, som skal anvendes, er angivet på flaskens etiket.

For at reducere antallet af falske positive testresultater kan antigenopløsningen tilsættes EDTA til en endelig testkoncentration på 5 mM. Antigenopløsningens pH justeres derpå igen til 7,2.

2.6.2. OIEISS indeholder 1 000 internationale agglutinationsenheder.

2.6.3. Antigenet tilberedes uden hensyntagen til cellekoncentrationen, men dets sensitivitet skal standardiseres i forhold til OIEISS på en sådan måde, at antigenet enten giver 50 % agglutination med en endelig serumfortynding på mellem 1:600 og 1:1 000 eller 75 % agglutination med en endelig serumfortynding på mellem 1:500 og 1:750.

Det kan også være tilrådeligt at sammenligne nye og tidligere standardiserede antigenbatchers reaktivitet ved hjælp af et panel af definerede sera.

2.6.4. Testen udføres enten i reagensglas eller på mikropalader. Blandingen af antigen og serumfortyndinger skal henstå i 16 til 24 timer ved 37 °C.

Der tilberedes mindst tre fortyndinger for hvert serum. Fortyndinger af mistænkt serum laves på en sådan måde, at reaktionen ved positivitetsgrænsen aflæses i det midterste reagensglas (eller den midterste fordybning på mikropalader).

2.6.5. Fortolkning af resultater

Indholdet af brucella-agglutiner i et serum skal udtrykkes i IE pr. ml.

Et serum, der indeholder 30 IE pr. ml eller derover, betragtes som positivt.

3. SUPPLERENDE TEST

3.1. Brucellose-kutantest (BST)

3.1.1. Betingelser for anvendelse af BST

- Brucellose-kutantesten må ikke anvendes med henblik på udstedelse af certifikat til handel inden for EF.
- Brucellose-kutantesten er en af de mest specifikke test til påvisning af brucellose hos uvaccinerede dyr, men diagnosen bør ikke stilles alene på grundlag af positive intradermale reaktioner.
- Kvæg, der har reageret negativt på en af de serologiske test, der er defineret i dette bilag, og som reagerer positivt på BST, betragtes som inficeret.
- Kvæg, der har reageret positivt på en af de serologiske test, der er defineret i dette bilag, kan underkastes en BST til støtte for fortolkningen af de serologiske testresultater, især hvis der i brucellosefri eller officielt brucellosefri besætninger ikke kan udelukkes en krydsreaktion med antistoffer mod andre bakterier.

3.1.2. Testen udføres ved hjælp af et standardiseret og defineret brucellose-allergenpræparat, der ikke indeholder glat lipopolysaccharid (LPS)-antigen, da det kan fremkalde uspecifikke betændelsesreaktioner eller forstyrre senere serologiske test.

Brucellin INRA er et sådant præparat, der er fremstillet af en ru *B. melitensis*-stamme. Fremstillingskravene er beskrevet i afsnit B 2 i kapitel 2.4.2 i OIE's Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 4. udgave, 2000.

3.1.3. Testprocedure

3.1.3.1. 0,1 ml brucellose-allergen injiceres intradermalt i halefolden, flanken eller siden af halsen.

3.1.3.2. Testen aflæses efter 48 til 72 timer.

3.1.3.3. Hudtykkelsen på injektionsstedet måles med en skydelære før injektionen og ved den efterfølgende undersøgelse.

3.1.3.4. Fortolkning af resultater:

Stærke reaktioner erkendes let ved lokal hævelse og induration.

En hudfortykkelse på 1,5 til 2 mm betragtes som en positiv reaktion på BST.

3.2. **Kompetitiv prøve med brug af enzymerkodet antistof (cELISA)**

3.2.1. *Betingelser for anvendelse af cELISA:*

a) cELISA-testen må ikke anvendes med henblik på udstedelse af certifikat til handel inden for EF.

b) cELISA-testen har vist sig at være mere specifik end f.eks. den indirekte ELISA-test og kan derfor anvendes til støtte for fortolkningen af de serologiske testresultater.

3.2.2. *Testprocedure*

Testen skal foretages i overensstemmelse med forskrifterne i OIE's Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 4. udgave, 2000, kapitel 2.3.1, punkt 2.a).

4. **NATIONALE REFERENCELABORATORIER**

4.1. **Opgaver og ansvar**

De nationale referencelaboratorier er ansvarlige for følgende:

- godkendelse af resultaterne af valideringsundersøgelser, der dokumenterer, at den testmetode, der anvendes i medlemsstaten, er pålidelig
- fastsættelse af det maksimale antal prøver, der kan puljes i de ELISA-kits, der anvendes
- kalibrering af de nationale sekundære referencestandardsera («arbejdsstandarder») i forhold til det internationale primære standardserum, der er nævnt i punkt 2.1
- kvalitetskontrol af alle antigener og batcher af ELISA-kits, der anvendes i medlemsstaten
- samarbejde inden for EU-netværket af nationale referencelaboratorier for brucellose.

4.2. **Liste over nationale referencelaboratorier**

BELGIEN

Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA/CODA)
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles/Brussel

DANMARK

Danmarks Veterinærinstitut
Bülowsvej 27
DK-1790 København

TYSKLAND

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose
Postfach 33 00 13
D-14191 Berlin

GRÆKENLAND

Veterinary Laboratory of Larissa
Department of Microbiology
6th km of National Road Larissa-Trikala
GR-4111 10 Larissa

SPANIEN

Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

FRANKRIG

Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex

IRLAND

Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Irland

ITALIEN

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUXEMBOURG

State Laboratory for Veterinarian Medicine
54, av. Gaston Diderich
BP 2081
L-1020 Luxembourg

NEDERLANDENE

Centraal Instituut voor Dierziekte Controle
CIDC-Lelystad
Houtribweg 39
PO Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederlandene

ØSTRIG

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Modling

PORTUGAL

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, nr. 701
P-1549-011 Lisboa

FINLAND

National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

SVERIGE

Statens veterinärmedicinska anstalt
S-751 89 Uppsala

DET FORENEDE KONGERIGE

- 1) FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
Veterinary Laboratories Agency
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom
 - 2) Immunodiagnosics Department
Veterinary Sciences Division
Stoney Road Stormont
Belfast BT4 3SD
United Kingdom«
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/14/EF

af 11. marts 2002

om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 23. januar 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 136 har Fællesskabet og medlemsstaterne som et særligt mål at fremme dialogen på arbejdsmarkedet.
- (2) I punkt 17 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder hedder det bl.a., at informationen og høringen af arbejdstagerne samt disses medindflydelse skal udbygges på passende vis under hensyntagen til gældende praksis i de forskellige medlemsstater.
- (3) Kommissionen har konsulteret arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende information og høring af arbejdstagerne i virksomheder i Fællesskabet.
- (4) Kommissionen fandt efter denne konsultation en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag, og arbejdsmarkedets parter har afgivet udtalelse til Kommissionen.
- (5) Efter denne anden konsultationsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en procedure, der kan føre til indgåelse af en aftale.
- (6) De retlige rammer på fællesskabsniveau og nationalt niveau, der har til formål at sikre, at arbejdstagerne inddrages i virksomhedernes drift og i de beslutninger,

der vedrører dem, har ikke altid kunnet forhindre, at alvorlige beslutninger med konsekvenser for arbejdstageres beskæftigelse er truffet og offentliggjort, uden at der forud har været iværksat passende informations- og høringsprocedurer.

- (7) Det er vigtigt at styrke den sociale dialog og øge tilliden inden for den enkelte virksomhed for at gøre det lettere at foregribe risici, tilrettelægge arbejdet på en mere fleksibel måde og lette arbejdstagernes adgang til uddannelse i virksomheden inden for sikre rammer, øge arbejdstageres bevidsthed om behovet for tilpasning, gøre arbejdstagerne mere indstillet på at engagere sig i foranstaltninger og aktioner, som tager sigte på at øge deres beskæftigelsesegnethed, fremme arbejdstagernes inddragelse i den enkelte virksomheds aktiviteter og fremtid samt forbedre virksomhedens konkurrenceevne.
- (8) Det er især vigtigt at fremme og styrke information og høring om situationen og den sandsynlige udvikling med hensyn til virksomhedens beskæftigelse samt — når arbejdsgiverens evaluering viser, at beskæftigelsen inden for virksomheden kan være truet — om de eventuelle planlagte foregribende foranstaltninger, særlig uddannelse af arbejdstagerne og forbedring af deres kvalifikationer med det formål at afværge de negative virkninger eller begrænse følgerne heraf og øge de eventuelt berørte arbejdstageres beskæftigelsesegnethed og tilpasnings-evne.
- (9) Information og høring i rette tid er en forudsætning for, at virksomheder med held kan omstruktureres og tilpasses de nye forhold, der følger af økonomiens globalisering, navnlig gennem udvikling af nye former for tilrettelæggelse af arbejdet.
- (10) Fællesskabet har defineret og iværksat en beskæftigelsesstrategi, som tager udgangspunkt i begreberne »forudseenhed«, »forebyggelse« og »beskæftigelsesegnethed«, og disse begreber skal inkorporeres som centrale begreber i alle de offentlige politikker, der kan få en positiv indvirkning på beskæftigelsen, herunder på virksomhedsniveau, ved at styrke den sociale dialog med henblik på at fremme en ændring, samtidig med at beskæftigelsen fastholdes som et prioriteret mål.

⁽¹⁾ EFT C 2 af 5.1.1999, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 258 af 10.9.1999, s. 24.

⁽³⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 58.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 223), bekræftet den 16.9.1999 (EFT C 54 af 25.2.2000, s. 55), Rådets fælles holdning af 27.7.2001 (EFT C 307 af 31.10.2001, s. 16) og Europa-Parlamentets afgørelse af 23.10.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 5.2.2002 og Rådets afgørelse af 18.2.2002.

- (11) Udviklingen af det indre marked bør ske på en harmonisk måde, således at de vigtige værdier, som vort samfund hviler på, bevares, og det sikres, at alle borgere kan drage fordel af den økonomiske udvikling.
- (12) Den tredje fase i Den Økonomiske og Monetære Union har medført, at konkurrencepresset på fællesskabsniveau er øget og fremskyndet, hvilket kræver mere omfattende sociale ledsageforanstaltninger på nationalt niveau.
- (13) De retlige rammer for information og høring af arbejdstagerne på fællesskabsniveau og på nationalt niveau går i retning af, at ændringsprocesserne behandles efterfølgende, de lader beslutningernes økonomiske faktorer ude af betragtning og gør det ikke lettere at forudse udviklingen i beskæftigelsen inden for virksomheden eller at forebygge risici.
- (14) Hele udviklingen på det politiske, økonomiske, sociale og retlige område gør det nødvendigt med en tilpasning af de gældende retlige rammer med henblik på at indføre juridiske og praktiske instrumenter, som giver mulighed for at udøve retten til information og høring.
- (15) Dette direktiv berører ikke de nationale ordninger, hvorefter den konkrete udøvelse af denne ret indebærer, at de, der har en sådan ret, skal tilkendegive deres ønsker kollektivt.
- (16) Dette direktiv berører ikke ordningerne om direkte medarbejderindflydelse, forudsat at arbejdstagerne under alle omstændigheder kan vælge at udøve retten til information og høring gennem deres repræsentanter.
- (17) Da målene for den påtænkte handling, at skabe en ramme for information og høring af arbejdstagerne, der er tilpasset den nye situation i Europa, som beskrevet ovenfor, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (18) Formålet med denne generelle ramme er at indføre minimumsforskrifter, som gælder i hele Fællesskabet, hvilket ikke hindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser, der er gunstigere for arbejdstagerne.
- (19) Formålet med denne generelle ramme er endvidere at undgå administrative, finansielle og retlige byrder, som ville hæmme oprettelsen og udviklingen af små og mellemstore virksomheder. Dette direktivs anvendelsesområde bør efter medlemsstaternes eget valg begrænses til virksomheder, som beskæftiger mindst 50 arbejdstagere, eller forretningssteder, som beskæftiger mindst 20 arbejdstagere.
- (20) Dette tager højde for og berører ikke andre nationale bestemmelser og fremgangsmåder, som tager sigte på at fremme den sociale dialog i selskaber, som ikke falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og inden for den offentlige administration.
- (21) Medlemsstater, hvor der ikke findes noget lovpligtigt system til information og høring af arbejdstagerne eller noget lovpligtigt system for arbejdstagerrepræsentation, bør dog i en overgangsperiode kunne begrænse anvendelsesområdet for dette direktiv yderligere for så vidt angår antallet af arbejdstagere.
- (22) De byrder, som i henhold til fællesskabsrammen på dette område pålægges virksomheder og forretningssteder, bør begrænses til et minimum, samtidig med at det sikres, at de tillagte rettigheder kan udøves effektivt.
- (23) Dette direktivs mål skal nås ved, at der indføres en generel ramme, som omfatter principper, definitioner og regler for information og høring, og som det påhviler medlemsstaterne at udfylde og tilpasse til de nationale forhold, samtidig med at arbejdsmarkedets parter i givet fald spiller en vigtig rolle, idet de ved aftale frit kan fastsætte informations- og høringsregler, som i højere grad passer til deres behov og ønsker.
- (24) De særlige regler om information og høring af arbejdstagere, som visse steder findes i national lovgivning, og som gælder for virksomheder og forretningssteder, der har et politisk, erhvervsorganisatorisk, religiøst, velgørende, uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kunstnerisk sigte, eller som sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, bør ikke berøres.
- (25) Virksomheder og forretningssteder bør beskyttes mod videregivelse af visse særlig følsomme oplysninger.
- (26) Arbejdsgiveren bør have ret til at undlade information og høring, når dette vil skade virksomheden eller forretningsstedet alvorligt, eller når et påbud fra en kontrol- eller tilsynsmyndighed skal efterkommes omgående.
- (27) Information og høring indebærer rettigheder og forpligtelser for arbejdsmarkedets parter på virksomheds- eller forretningsstedsniveau.

- (28) I tilfælde af tilsidesættelse af de forpligtelser, som følger af dette direktiv, bør der anvendes effektive og afskrækkende administrative eller retslige procedurer og sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens karakter.
- (29) Dette direktiv berører ikke mere specifikke bestemmelser i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾ og i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af virksomheder eller bedrifter⁽²⁾.
- (30) Dette direktiv bør ikke få indvirkning på andre rettigheder til information og høring, herunder sådanne, der følger af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne⁽³⁾.
- (31) Gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser bør ikke kunne udgøre en tilstrækkelig begrundelse for at nedsætte det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på det område, der er omfattet af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og principper

1. Dette direktiv har til formål at opstille en generel ramme med minimumskrav vedrørende retten til information og høring af arbejdstagerne i virksomheder eller forretningssteder beliggende i Fællesskabet.
2. Den praktiske tilrettelæggelse af information og høring defineres og gennemføres i overensstemmelse med national lovgivning og de enkelte medlemsstaters praksis for forholdet mellem arbejdsmarkedets parter på en sådan måde, at effektiviteten heraf sikres.
3. De nærmere bestemmelser om information og høring defineres eller gennemføres i et samarbejde mellem arbejdsgiveren og arbejdstagerrepræsentanterne under behørig hensyntagen til deres respektive rettigheder og forpligtelser og under hensyntagen til både virksomhedens eller forretningsstedets og arbejdstagernes interesser.

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64. Ændret ved direktiv 97/74/EF (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 22).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »virksomhed«: en offentlig eller privat virksomhed, som driver erhvervsvirksomhed, uanset om det er med sigte på fortjeneste, og som er beliggende i medlemsstaterne
- b) »forretningssted«: en enhed, hvor der drives forretning som defineret i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, og hvor der drives erhvervsvirksomhed på et varigt grundlag med brug af menneskelige og materielle ressourcer, og som er beliggende i en medlemsstat
- c) »arbejdsgiver«: en fysisk eller juridisk person, som har indgået arbejdskontrakt eller aftalt arbejdsforhold med arbejdstagere i overensstemmelse med national lovgivning og praksis
- d) »arbejdstager«: enhver, som i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager inden for rammerne af national lovgivning og i overensstemmelse med national praksis
- e) »arbejdstagerrepræsentanter«: arbejdstagernes repræsentanter i henhold til national lovgivning og/eller praksis
- f) »information«: arbejdsgiverens videregivelse af oplysninger til arbejdstagerrepræsentanterne, for at de kan sætte sig ind i sagens indhold og vurdere det
- g) »høring«: udveksling af synspunkter og etablering af en dialog mellem arbejdstagerrepræsentanterne og arbejdsgiveren.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder efter medlemsstaternes eget valg anvendelse på:
 - a) virksomheder, som beskæftiger mindst 50 arbejdstagere i en medlemsstat, eller
 - b) forretningssteder, som beskæftiger mindst 20 arbejdstagere i en medlemsstat.

Medlemsstaterne fastsætter selv metoden til beregning af tærsklerne for beskæftigede arbejdstagere.

2. For så vidt dette direktivs formål og principper overholdes, kan medlemsstaterne fastsætte særlige bestemmelser for virksomheder og forretningssteder, som direkte og hovedsagelig har et politisk, erhvervsorganisatorisk, religiøst, velgørende, uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kunstnerisk sigte, eller som sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, såfremt bestemmelser af denne art allerede findes i den nationale lovgivning på datoen for dette direktivs ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne kan fravige dette direktiv ved at fastsætte særlige bestemmelser for besætningsmedlemmer om bord på havgående skibe.

Artikel 4

Nærmere bestemmelser for information og høring

1. I overensstemmelse med de principper, der er nævnt i artikel 1, og medmindre andet følger af gældende bestemmelser og/eller praksis, der er gunstigere for arbejdstagerne, fastsætter medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for udøvelsen af retten til information og høring af arbejdstagerne på passende niveau i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Information og høring omfatter følgende:

- a) information om den seneste udvikling og den forventede udvikling i virksomhedens eller forretningsstedets aktiviteter og økonomiske situation
- b) information og høring om situationen, strukturen og den forventede udvikling med hensyn til beskæftigelsen i virksomheden eller forretningsstedet samt om alle planlagte, forventede foranstaltninger, navnlig når beskæftigelsen er truet
- c) information og høring om beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ansættelsesforholdene, herunder dem, der er omfattet af de fællesskabsbestemmelser, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1.

3. Informationen skal gives på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold, således at navnlig arbejdstagerrepræsentanterne sættes i stand til at foretage en passende analyse og i givet fald forberede høringen.

4. Høringen sker:

- a) på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold
- b) på et relevant ledelses- og repræsentationsniveau, afhængigt af det behandlede emne
- c) på grundlag af informationer fra arbejdsgiveren, jf. artikel 2, litra f), og den udtalelse, som arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at fremsætte
- d) således at arbejdstagerrepræsentanterne kan mødes med arbejdsgiveren og få et begrundet svar på eventuelle udtalelser
- e) med henblik på at nå til en aftale om de beslutninger, som er omfattet af de arbejdsgiverbeføjelser, der er henvist til i stk. 2, litra c).

Artikel 5

Information og høring i henhold til en aftale

Medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter på et passende niveau, herunder på virksomheds- eller forretningsstedsniveau, frit og på et hvilket som helst tidspunkt ved aftale at fastlægge de nærmere bestemmelser om information og høring af arbejdstagerne. I disse aftaler, samt i aftaler, der

var i kraft på det i artikel 11 fastsatte tidspunkt, samt i alle efterfølgende fornyelser af sådanne aftaler, kan der i overensstemmelse med de i artikel 1 nævnte principper og på de vilkår og inden for de grænser, som medlemsstaterne fastsætter, indføres bestemmelser, der er forskellige fra dem, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 6

Fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne bestemmer, at arbejdstagerrepræsentanterne samt de eksperter, som bistår dem, på de betingelser og inden for de grænser, der er fastsat i national lovgivning, ikke — hverken til arbejdstagere eller til tredjemand — må videregive oplysninger, som de i virksomhedens eller forretningsstedets legitime interesse udtrykkeligt har modtaget som fortrolige oplysninger. Denne pligt gælder, uanset hvor disse repræsentanter eller eksperter befinder sig, og også efter udløbet af deres mandat. En medlemsstat kan dog tillade, at arbejdstagerrepræsentanterne eller enhver, der bistår dem, kan videregive fortrolige oplysninger til arbejdstagere og tredjemand, der er omfattet af tavshedspligt.

2. Medlemsstaterne bestemmer, at en arbejdsgiver i bestemte tilfælde og på de betingelser og inden for de grænser, der er fastsat i national lovgivning, ikke er forpligtet til at give information eller foretage høring, hvis informationen eller høringen er af en sådan art, at det ud fra objektive kriterier alvorligt ville påvirke eller skade virksomhedens eller forretningsstedets drift.

3. Med forbehold af eksisterende nationale procedurer fastsætter medlemsstaterne administrative eller retslige ankeprocedurer, når arbejdsgiveren kræver tavshedspligt eller undlader at give oplysninger i henhold til stk. 1 og 2. De kan desuden fastsætte procedurer til beskyttelse af de pågældende oplysningers fortrolige karakter.

Artikel 7

Beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanterne

Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver nyder en sådan beskyttelse og har sådanne garantier, at de kan udføre de opgaver, de har fået, på en hensigtsmæssig måde.

Artikel 8

Håndhævelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kan træffes passende foranstaltninger, hvis en arbejdsgiver eller arbejdstagerrepræsentanter ikke efterkommer dette direktiv. De sørger navnlig for, at der findes passende administrative eller retslige procedurer til sikring af, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, kan håndhæves.

2. Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner, som finder anvendelse, hvis arbejdsgiveren eller arbejdsgiverrepræsentanterne overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have afskrækkende virkning.

Artikel 9

Forholdet mellem dette direktiv og andre fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke de særlige procedurer for information og høring, som er omhandlet i artikel 2 i direktiv 98/59/EF og i artikel 7 i direktiv 2001/23/EF.
2. Dette direktiv berører ikke foranstaltninger, der er truffet i henhold til direktiv 94/45/EF og 97/74/EF.
3. Dette direktiv berører ikke andre rettigheder til information, høring og medbestemmelse i henhold til national ret.
4. Gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser er ikke nogen tilstrækkelig begrundelse for en forringelse af eksisterende forhold i medlemsstaterne og af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Overgangsforanstaltninger

Uanset artikel 3 kan en medlemsstat, hvor der på datoen for dette direktivs ikrafttræden hverken findes noget almindeligt, permanent og lovpligtigt system til information og høring af arbejdstagerne eller noget almindeligt, permanent og lovpligtigt system for arbejdstagerrepræsentation på arbejdspladsen med henblik herpå, begrænse anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet til:

- a) indtil den 23. marts 2007 at omfatte virksomheder, der beskæftiger mindst 150 arbejdstagere, eller forretningssteder, der beskæftiger mindst 100 arbejdstagere, og
- b) i det år, der følger efter datoen i litra a), at omfatte virksomheder, der beskæftiger mindst 100 arbejdstagere, eller forretningssteder, der beskæftiger mindst 50 arbejdstagere.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. marts 2005 eller sikrer, at arbejdsmarkedets parter senest denne dato har indført de nødvendige bestemmelser ved aftale, idet medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de altid er i stand til at garantere de resultater, der kræves i dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Revision foretaget af Kommissionen

Senest den 23. marts 2007 foretager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan en revision af anvendelsen af dette direktiv med henblik på om nødvendigt at forelægge forslag til ændringer.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

**EUROPA-PARLAMENTETS, RÅDETS OG KOMMISSIONENS FÆLLES ERKLÆRING
om arbejdstagerrepræsentation**

»For så vidt angår arbejdstagerrepræsentation, henleder Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen opmærksomheden på dommene afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol den 8. juni 1994 i sag C-382/92 (varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder) og C-383/92 (kollektive afskedigelser)«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/15/EF

af 11. marts 2002

om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71 og artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 16. januar 2002 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁽⁴⁾ har fastlagt fælles bestemmelser om køretid og hviletid for førere. Denne forordning dækker ikke andre aspekter forbundet med arbejdstid inden for vejtransport.
- (2) Direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽⁵⁾, gør det muligt at vedtage mere specifikke forskrifter om tilrettelæggelse af arbejdstiden. I betragtning af deres sektorbestemte karakter har bestemmelserne i dette direktiv forrang for bestemmelserne i direktiv 93/104/EF, jf. sidstnævnte direktivs artikel 14.
- (3) Til trods for intensive forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter har det ikke været muligt at nå frem til en aftale om mobile arbejdstagere inden for vejtransport.
- (4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte en række mere specifikke forskrifter om arbejdstid inden for vejtransport med henblik på transportsikkerheden og de berørte personers sundhed og sikkerhed.
- (5) Da målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang og virkning bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse

med proportionalitetsprincippet som anført i nævnte artikel, er dette direktiv ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (6) Dette direktivs anvendelsesområde dækker udelukkende mobile arbejdstagere, der er ansat af en transportvirksomhed etableret i en medlemsstat, og som deltager i mobilt arbejde i forbindelse med vejtransport, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85, eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten).
- (7) Det bør præciseres, at mobile arbejdstagere, der er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, bortset fra selvstændige chauffører, er omfattet af det grundlæggende beskyttelsesniveau i direktiv 93/104/EF. Dette grundlæggende beskyttelsesniveau omfatter de eksisterende bestemmelser om tilstrækkelig hvile, gennemsnitlig maksimal ugentlig arbejdstid, årlig ferie og bestemte grundlæggende bestemmelser om natarbejde, herunder helbredsundersøgelser.
- (8) Da selvstændige chauffører er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3820/85, men udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 93/104/EF, bør disse chauffører udelukkes midlertidigt fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1.
- (9) Definitionerne i dette direktiv kan ikke danne præcedens for andre fællesskabsforskrifter vedrørende arbejdstid.
- (10) For at forbedre færdselssikkerheden, undgå at fordreje konkurrencevilkårene og garantere sikkerhed og sundhed for de mobile arbejdstagere, der er omfattet af dette direktiv, bør disse vide præcis, hvilken del af den tid, der medgår til vejtransportaktiviteter, der betragtes som arbejdstid og hvilken der ikke gør det, og som pauser, hviletid eller rådighedstid; disse arbejdstagere bør have ret til et minimum af daglige og ugentlige hvileperioder samt passende pauser. Det er ligeledes nødvendigt at indføre en maksimumsgrænse for, hvor mange timer der må arbejdes om ugen.
- (11) Forskningen har vist, at menneskets fysik om natten er mere sensitiv over for forstyrrelser pga. arbejdsmiljøet og bestemte besværlige organisationsformer, og at lange perioder med natarbejde kan være skadelige for arbejdnernes helbred og generelt kan udgøre en fare for deres sikkerhed og færdselssikkerheden.

⁽¹⁾ EFT C 43 af 17.2.1999, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 138 af 18.5.1999, s. 33.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse afgivet den 14.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 235) og bekræftet efter ændring af procedure den 6.5.1999 (EFT C 279 af 1.10.1999, s. 270), Rådets fælles holdning af den 23.3.2001 (EFT C 142 af 15.5.2001, s. 24) og Europa-Parlamentets afgørelse af den 14.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 5.2.2002 og Rådets afgørelse af 18.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18. Dette direktiv er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF (EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41).

- (12) Det er derfor nødvendigt at begrænse varigheden af perioder med natarbejde og at fastsætte, at chauffører, som udfører natarbejde, kompenseres tilstrækkeligt for deres arbejde og ikke stilles ugunstigt hvad angår uddannelsesmuligheder.
- (13) Arbejdsgiverne skal opbevare optegnelser om arbejdstid, hvis der arbejdes mere end det gennemsnitlige ugentlige maksimum.
- (14) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85 om køretid inden for international og indenlandsk personbefordring, bortset fra rutekørsel, bør fortsat finde anvendelse.
- (15) Kommissionen bør overvåge gennemførelsen af dette direktiv og følge udviklingen på området i medlemsstaterne og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om bestemmelsernes anvendelse samt om konsekvenserne af bestemmelserne om natarbejde.
- (16) Det er nødvendigt at åbne mulighed for, at visse bestemmelser kan fraviges af henholdsvis medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter; i tilfælde af fravigelse bør de pågældende arbejdstagere som en generel regel indrømmes tilsvarende kompenserende hvileperioder —

vejtransporterhvervets arbejdsmiljø. På baggrund af rapporten forelægger Kommissionen et forslag, der tager sigte på enten

- at fastsætte de nærmere bestemmelser for direktivets anvendelse på selvstændige chauffører, for så vidt angår visse kategorier af selvstændige chauffører, hvis virksomhed ikke omfatter transportaktiviteter i andre medlemsstater, og som af objektive grunde er underlagt lokale begrænsninger, som f.eks. beliggenhed i et randområde, lange interne afstande eller et særdeles konkurrencepræget miljø, eller
- at selvstændige chauffører ikke omfattes af direktivet.

2. Bestemmelserne i direktiv 93/104/EF finder anvendelse på mobile arbejdstagere, der er undtaget fra nærværende direktivs anvendelsesområde.

3. I det omfang nærværende direktiv indeholder mere specifikke bestemmelser vedrørende mobile arbejdstagere inden for vejtransport, har det forrang i forhold til de relevante forskrifter i direktiv 93/104/EF, jf. dettes artikel 14.

4. Dette direktiv supplerer forordning (EØF) nr. 3820/85, og om nødvendigt AETR-overenskomsten, som har forrang i forhold til forskrifterne i nærværende direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »arbejdstid«:
- 1) for mobile arbejdstagere: den periode mellem arbejdets påbegyndelse og dets afslutning, hvor den pågældende er på sin arbejdsplads, til rådighed for arbejdsgiveren og udøver sine funktioner eller sine aktiviteter, dvs.
 - den tid, der medgår til alle vejtransportaktiviteter. Der er navnlig tale om følgende aktiviteter:
 - i) kørsel,
 - ii) på- og aflæsning,
 - iii) hjælp i forbindelse med passagerers ind- og udstigning af køretøjet,
 - iv) rengøring og teknisk vedligeholdelse
 - v) ethvert andet arbejde, som har til formål at sikre køretøjets, lastens og passagerernes sikkerhed eller at opfylde lov- eller forskriftsmæssige forpligtelser, der specifikt knytter sig til den pågældende transport, herunder opsyn med på- og aflæsning, administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.;
 - de perioder, hvor den pågældende ikke frit kan disponere over sin tid og skal forblive på sin arbejdsplads, klar til at påtage sig sit arbejde, og hvor han udfører specifikke arbejdsopgaver, navnlig ventetid i forbindelse med på- og aflæsning, når den forventede varighed heraf ikke er kendt i forvejen, dvs. enten inden udkørsel eller umiddelbart inden det tidspunkt, hvor den pågældende periode faktisk begynder eller i henhold til de almindelige betingelser, som er forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter og/eller fastsat i medlemsstaternes lovgivning;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumsforskrifter for tilrettelæggelse af arbejdstid for at forbedre beskyttelsen af sikkerheden og sundheden for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, samt forbedre færdselssikkerheden og tilnærme konkurrencevilkårene yderligere til hinanden.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for mobile arbejdstagere, som er beskæftiget af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat og deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85, eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Uden at det berører bestemmelserne i tredje afsnit, finder direktivet anvendelse på selvstændige chauffører fra den 23. marts 2009.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest to år før denne dato. Rapporten analyserer, hvilke konsekvenser undtagelsen fra direktivets anvendelsesområde for selvstændige chauffører har for færdselssikkerheden, konkurrencevilkårene, erhvervets struktur og de sociale aspekter. Der tages højde for situationen i de enkelte medlemsstater, for så vidt angår transporterhvervets struktur og

- 2) for selvstændige chauffører anvendes samme definition på den periode mellem arbejdets påbegyndelse til dets afslutning, hvori den selvstændige chauffør er på sin arbejdsplads, til rådighed for kunden og udøver sine funktioner eller sine aktiviteter bortset fra generelt administrativt arbejde, der ikke specifikt knytter sig til den pågældende transport.

Pauser, jf. artikel 5, hviletid, jf. artikel 6, samt rådighedstid, jf. punkt b) i nærværende artikel, medregnes ikke til arbejdstiden, medmindre der i medlemsstaternes lovgivning eller i aftaler mellem arbejdsmarkedets parter er fastsat regler om kompensation for eller begrænsning af rådighedstid,

b) »rådighedstid«:

- andre perioder end pauser og hviletid, hvor den mobile arbejdstager ikke skal forblive på sin arbejdsplads, men skal være til rådighed for at kunne imødekomme eventuelle opfordringer til at påtage sig eller genoptage kørslen eller at udføre andet arbejde. Som rådighedstid anses navnlig perioder, hvor den mobile arbejdstager ledsager et køretøj, der transporteres med færge eller tog, samt ventetid ved grænserne og ventetid, der skyldes kørselsforbud.

Den mobile arbejdstager skal have forudgående kendskab til disse perioder og den forventede varighed heraf, dvs. enten inden udkørsel eller umiddelbart inden det tidspunkt, hvor den pågældende periode faktisk begynder eller i henhold til de almindelige betingelser, som er forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter og/eller fastsat i medlemsstaternes lovgivning,

- for så vidt angår mobile arbejdstagere, der kører i hold, omfatter rådighedstiden den tid, der under køretøjets kørsel tilbringes ved siden af føreren eller i køje;

c) »arbejdsplads«:

- det sted, hvor det primære forretningssted for den virksomhed, som personen udfører mobile vejtransportaktiviteter for, er beliggende, herunder virksomhedens sekundære forretningssteder, uanset om de har samme adresse som hovedsædet eller det primære forretningssted,
- det køretøj, som den person der udfører mobile vejtransportaktiviteter bruger, når han udfører sit arbejde, og
- ethvert andet sted, hvor de aktiviteter, der er forbundet med gennemførelsen af en transport, foregår;

- d) »mobil arbejdstager«: en arbejdstager, som er en del af det kørende personale, herunder praktikanter og lærlinge, og som beskæftiges af en virksomhed, der for fremmed eller egen regning udfører personbefordring ad vej eller vejgodstransport;

- e) »selvstændig chauffør«: enhver person, hvis erhvervmæssige hovedaktivitet er at udføre personbefordring ad vej eller vejgodstransport for fremmed regning, som defineret i fællesskabslovgivningen, i henhold til en fællesskabstilladelse eller enhver anden erhvervmæssig bemyndigelse til at udføre den nævnte transport, og som har tilladelse til at arbejde for egen regning og ikke er bundet til en arbejds-

giver ved en ansættelseskontrakt eller noget andet arbejdsmæssigt hierarkisk afhængighedsforhold, som frit kan tilrettelægge den pågældende erhvervsaktivitet, og hvis indkomst afhænger direkte af overskuddet, og som alene eller i samarbejde med andre selvstændige chauffører frit kan have erhvervmæssige forbindelser med flere kunder.

For så vidt angår dette direktiv har chauffører, der ikke opfylder disse kriterier, samme rettigheder og forpligtelser som dem, der i henhold til dette direktiv gælder for mobile arbejdstagere;

- f) »person, der udfører mobile vejtransportaktiviteter«: enhver mobil arbejdstager eller selvstændig chauffør, der udfører sådanne aktiviteter;
- g) »uge«: perioden mellem mandag kl. 00.00 og søndag kl. 24.00;
- h) »natperiode«: ethvert tidsrum på mindst fire timer mellem kl. 00.00 og kl. 07.00 i henhold til national lovgivning;
- i) »natarbejde«: alt arbejde, som udføres i natperioden.

Artikel 4

Maksimal ugentlig arbejdstid

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre,

- a) at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke overstiger 48 timer. Den maksimale ugentlige arbejdstid kan udvides til 60 timer under forudsætning af, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke udgør mere end 48 timer i en firemåneders periode. Bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, fjerde og femte afsnit, i forordning (EØF) nr. 3820/85, eller om nødvendigt artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit, i AETR-overenskomsten, har forrang i forhold til bestemmelserne i dette direktiv under forudsætning af, at de pågældende førere ikke arbejder mere end 48 timer i gennemsnit om ugen i en periode på fire måneder.
- b) at arbejdstiden, når der udføres arbejde for mere end en arbejdsgiver, svarer til summen af de præsterede arbejdstimer. Arbejdsgiveren anmoder skriftligt den mobile arbejdstager om at aflægge regnskab for arbejde udført for en anden arbejdsgiver. Den mobile arbejdstager giver disse oplysninger skriftligt.

Artikel 5

Pauser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, jf. dog artikel 2, stk. 1, under ingen omstændigheder arbejder mere end seks sammenhængende timer uden pause, jf. dog beskyttelsesniveauet i forordning (EØF) nr. 3820/85, eller, hvis et sådant ikke er fastsat heri, i AETR-overenskomsten. Arbejdet afbrydes med en pause på mindst 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på seks til ni timer, og med en pause på mindst 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end ni timer.

2. Pauserne kan opdeles i perioder på mindst 15 minutter.

Artikel 6

Hviletid

Med hensyn til hviletid er lærlinge og praktikanter i dette direktiv omfattet af de samme bestemmelser som andre mobile arbejdstagere i henhold til forordning (EØF) nr. 3820/85, eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i henhold til AETR-overenskomsten.

Artikel 7

Natarbejde

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- at den daglige arbejdstid ikke overstiger ti timer for hvert tidsrum på 24 timer, hvis der udføres natarbejde,
- at natarbejde kompenseres i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive overenskomster, aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og/eller national praksis, og på betingelse af, at en sådan compensation ikke bringer færdselssikkerheden i fare.

2. Som led i den rapport, som Kommissionen senest den 23. marts 2007 udarbejder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, evaluerer den konsekvenserne af bestemmelserne i denne artikels stk. 1. Kommissionen fremsætter eventuelt passende forslag som følge af denne rapport.

3. Kommissionen vil fremsætte et forslag til et direktiv om uddannelse af chauffører, herunder dem, der udfører natarbejde, og hvori de generelle principper for denne uddannelse vil blive fastlagt.

Artikel 8

Undtagelser

1. Undtagelser fra artikel 4 og 7 kan, af objektive eller tekniske grunde eller af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse vedtages ved kollektive overenskomster, aftaler mellem arbejdsmarkedets parter eller, hvis dette ikke er muligt, ved love og administrative bestemmelser, forudsat at de berørte arbejdsmarkedsrepræsentanter er hørt, samt at alle relevante former for arbejdsmarkedsdialog er forsøgt fremmet.

2. Muligheden for at undtage fra artikel 4 må ikke medføre, at der fastsættes en referenceperiode på over seks måneder for beregning af den gennemsnitlige maksimale arbejdsuge på 48 timer.

Artikel 9

Information og registrering

Medlemsstaterne sørger for:

- a) at mobile arbejdstagere underrettes om de relevante nationale forskrifter, de interne regler og aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter, herunder især de kollektive overenskomster og eventuelle aftaler på virksomhedsniveau, som er indgået på grundlag af dette direktiv, med forbehold af bestemmelserne i Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette

arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet ⁽¹⁾

- b) at arbejdstiden for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, registreres, jf. dog artikel 2, stk. 1. De registrerede oplysninger skal opbevares i mindst to år efter udløbet af den pågældende periode. Arbejdsgiverne er ansvarlige for registreringen af de mobile arbejdstageres arbejdstid. Arbejdsgiveren skal udlevere en kopi af registreringen af de præsterede timer til de mobile arbejdstagere, hvis de anmoder om det.

Artikel 10

Gunstigere bestemmelser

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af sikkerhed og sundhed for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, eller deres mulighed for at fremme eller tillade anvendelse af kollektive overenskomster eller andre aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af de mobile arbejdstageres sikkerhed og sundhed. Gennemførelsen af dette direktiv kan ikke danne grundlag for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af de arbejdstagere, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter en sanktionsordning for overtrædelse af de nationale bestemmelser vedtaget i medfør af dette direktiv og tager de nødvendige skridt til at sikre, at disse sanktioner finder anvendelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overskridelsen og være tilstrækkeligt afskrækkende.

Artikel 12

Forhandlinger med tredjelande

Fællesskabet indleder straks efter direktivets ikrafttræden forhandlinger med de berørte tredjelande, således at bestemmelser, der svarer til dem, der er fastsat i nærværende direktiv, kan finde anvendelse på mobile arbejdstagere, der er beskæftiget af virksomheder, som er etableret i et tredjeland.

Artikel 13

Rapporter

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen hvert andet år om gennemførelsen af dette direktiv med angivelse af arbejdsmarkedsparternes synspunkter. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest den 30. september efter udløbsdatoen for den toårige periode, rapporten dækker. Den toårige periode er den samme som den, der nævnes i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3820/85.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32.

2. Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om dette direktivs gennemførelse i medlemsstaterne og om udviklingen på området. Kommissionen sender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 14

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 23. marts 2005 eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter inden denne dato ved aftale har iværksat de nødvendige bestemmelser, idet medlemsstaterne skal træffe alle foranstaltninger for til enhver tid at kunne sikre, at de ved dette direktiv fastsatte bestemmelser opfyldes.

De i første afsnit omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at fragtførere, afskibere, speditører, hoved- og underentreprenører og virksomheder, der beskæftiger mobile arbejdstagere, overholder de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 15

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. marts 2002

om ændring af beslutning 94/360/EF om mindre hyppig fysisk kontrol af sendinger af bestemte produkter, der skal indføres fra tredjelande, i henhold til Rådets direktiv 90/675/EØF

(meddelt under nummer K(2002) 1121)

(EØS-relevant tekst)

(2002/237/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 97/78/EF ophævede og afløste Rådets direktiv 90/675/EØF ⁽²⁾, i henhold til hvilket Kommissionens beslutning 94/360/EF ⁽³⁾, blev udarbejdet.

(2) Som følge af at der tidligere var påvist spor af væksthæmmende xenobiotiske hormoner i kød importeret fra USA, blev beslutning 94/360/EF ændret ved Kommissionens beslutning 1999/302/EF ⁽⁴⁾ for at øge kontrollen med al import fra USA af fersk oksekød (inklusive slagteaffald) undtagen bisonkød (inklusive slagteaffald).

(3) Efter at disse restkoncentrationer var fundet, intensivrede de amerikanske myndigheder programmet for hormonfrit kvæg i juni 1999. På grund af yderligere vanskeligheder med programmet, som Kommissionens levnedsmiddel- og veterinærkontor konstaterede under

et besøg i USA, blev programmet suspenderet i juli 1999 og lanceret igen i september 1999 i en forbedret udgave som programmet for kvæg, der ikke er hormonbehandlet.

(4) Ved Kommissionens beslutning 1999/518/EF ⁽⁵⁾ ændredes kontrolforanstaltningerne på EF's grænsekontrolsteder yderligere, så de kom til at omfatte undersøgelse specielt for stilbener, efter at de schweiziske myndigheder havde påvist diethylstilbøstrol (DES) i oksekød importeret fra USA.

(5) På baggrund af kontrolprogrammets gunstige resultater blev kontrollen af fersk kød importeret fra USA ved Kommissionens beslutning 2000/583/EF ⁽⁶⁾ i september 2000 fra at have omfattet samtlige sendinger nedsat til at omfatte 20 % af sendingerne, og medlemsstaternes pligt til kun at tillade, at der indføres sendinger til deres område, hvis undersøgelses- og analyseresultaterne viser, at de ikke indeholder restkoncentrationer, blev ophævet.

(6) Ovennævnte beslutning var første skridt i retning af helt at fjerne forpligtelsen til at teste hver sending, der udvælges til fysisk kontrol, for hormoner, og den skulle tages op til revision på baggrund af fremtidige testresultater i henhold til artikel 2 i beslutning 1999/302/EF.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 373 af 31.12.1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 158 af 25.6.1994, s. 41.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 58.

⁽⁵⁾ EFT L 197 af 29.7.1999, s. 50.

⁽⁶⁾ EFT L 246 af 30.9.2000, s. 67.

- (7) Den øgede kontrol, der blev indført ved beslutning 1999/302/EF og 1999/518/EF, og den kontrol, der er foretaget i forbindelse med EF's supplerende program for hormonkontrol, har ikke resulteret i, at der er fundet en eneste positiv prøve i det ferske oksekød og slagteaffald, som er undersøgt i den mellemliggende periode.
- (8) Derfor bør kravet om, at 20 % af de kødsendinger, der importeres fra USA, skal kontrolleres for hormoner, ophæves, og hvad angår laboratorieundersøgelser bør importen behandles på samme måde som kødimporten fra andre tredjelande.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 94/360/EF foretages følgende ændring:
Artikel 1a ophæves.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 472/2002 af 12. marts 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 466/2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 75 af 16. marts 2002)

Side 20, i bilaget, anden halvdel af tabellen, i tredje og fjerde kolonne:

i stedet for: »Direktiv 2002/27/EF«

læses: »Direktiv 2002/26/EF«.

og i fodnoten til anden halvdel af tabellen:

i stedet for: »EFT L 75 af 16.3.2002, s. 44.«

læses: »EFT L 75 af 16.3.2002, s. 38.«
